

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/43200,Bikont-Piotr.html>
03.05.2024, 22:06

Bikont Piotr

Bikont Piotr, ur. 12 V 1955 w Poznaniu, zm. 27 VI 2017 w Dąbrowie Górniczej. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, Wydz. Reżyserii Filmowej (1984).

1973–1976 studiował anglistykę na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 70. był asystentem Jerzego Grotowskiego w Teatrze Laboratorium we Wrocławiu, kolportował „Biuletyn Informacyjny”, KSS „KOR” i wydawnictwa NOW-ej. Egzemplarz każdego tytułu przekazywał jako dar bibliotece PWSFTviT. Współpracował z redakcją „Pulsu”, zamieszczając przekłady Allena Ginsberga, a także inne teksty pod ps. Piotr Allen.

Od 19 X 1980 członek Ogólnopolskiego Komitetu Założycielskiego NZS; 4 XII 1980 w łódzkiej PWSFTviT stanął na czele Komitetu Solidarnego Czekania – protestu, który doprowadził do rezygnacji z funkcji nielubianego rektora Stanisława Kuszewskiego, działacza PZPR. Jeden z inicjatorów działań artystycznych stowarzyszenia „Trupa Arlekina i Pantalona” organizującego m.in. wystawy i happeningi, co zaowocowało po kilku latach powstaniem Galerii „Wschodniej” w Łodzi. Pisał teksty humorystyczne do „Solidarności z Gdańskiem” pod ps. Mariola, współpracował również z redakcją „AS” (Agencja Solidarności).

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Łęczycy, od 7 I 1982 w Łowiczu, od 2 VIII 1982 w Kwidzynie, 12 X 1982 zwolniony. Podczas internowania prowadził komplety z jęz. angielskiego dla uwięzionych.

Po wyjściu na wolność współpracował z podziemnym „Tygodnikiem Mazowsze”. Realizacja dokumentalnych filmów podziemnych dla Diecezjalnego Działu Dokumentacji

Miejsce urodzenia Poznań

Data urodzenia 12 V 1955

Miejsce śmierci Dąbrowa Górnicza

Data śmierci 27 VI 2017

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Video (późn. Video Studio Gdańsk) w Gdańsku, m.in. ze strajków 1988, a późn. oficjalne nt. obrad Okrągłego Stołu.

Wielokrotnie przesłuchiwany i zastraszany. Nie mógł uzyskać absolutorium w PWSFTviT z powodu niezaliczenia zajęć ze studium wojskowego. Do 1985 odmawiano mu paszportu. Z dokumentów SB wynika, że podczas protestów studenckich śledzono każdy jego krok. Łódzki organ PZPR „Głos Robotniczy” na pocz. stanu wojennego szkalował go i ironicznie nazywał „lwem rewolucji”.

1989–2003 dziennikarz „Gazety Wyborczej”. Autor filmów dokumentalnych *Żnin – Paryż – Wenecja*, czyli sceny z życia prowincji (1992–1993), *Włodzimierz Borowski* (1994), *Praffdata* (1995), *Czeczotem przez niebo i piekło* (1999), *Stół bez kantów* (1999). Od 2003 reżyser spektakli teatralnych, m.in. w założonej przez siebie grupie teatralnej „Stowarzyszenie Teatralne Badów”. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2008).

28 VIII 1979 – 25 VI 1985 rozpracowywany przez Wydz. III KWMO/WUSW w Łodzi w ramach SOS/SOR krypt. Anglik.

Adam Hohendorff

[Łódź, Region Ziemia Łódzka](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)